Η ΧΕΙΡΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

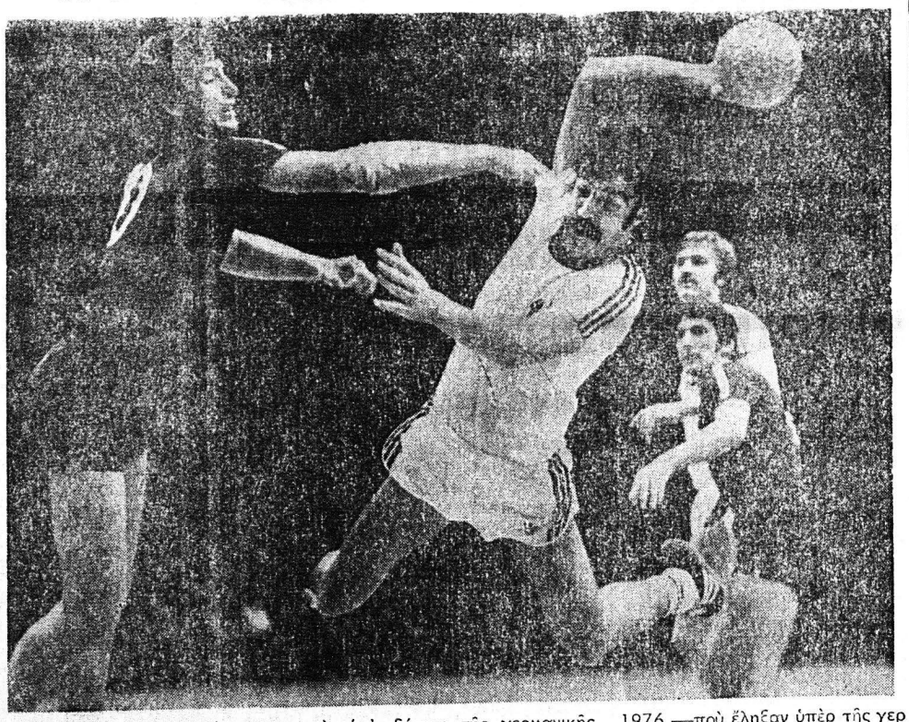

Ένας από τους πιο επιτυχημένους Γερμανούς χειροσφαιριστές του 1977 ήταν ο εικονιζόμενος Χάϊνερ Μπράντ, με 25 τέρματα υπέρ της εθνικής Γερμανίας. Η γερμανική ομάδα είναι άριστα προπαρασκευασμένη για το παγκόσμιο πρωτάθλημα χειροσφαίρας κλειστού στίβου ανδρών, που αρχίζει σε λίγες μέρες στη Δανία. Από τότε που ή Γερμανία, έξασφάλισε την τέταρτη θέση, στους ολυμπιακούς του 1976 στο Μόντρεαλ, βελτιώθηκαν σημαντικά οί επιδόσεις της γερμανικής ομάδας. Σε 18 εθνικούς αγώνες ως το τέλος του 1977 νίκησε 11 φορές, τρία παιγνίδια έληξαν με ισοπαλία και σε τέσσερα ήττήθηκε. Ιδιαίτερο αποκορύφωμα αυτής της σειράς επιτυχιών ήταν οί δύο τελευταίοι αγώνες με την εθνική Πολωνίας — τρίτη στούς ολυμπιακούς του 1976 — που έληξαν υπέρ της σειράς επιτυχιών ήταν οί δύο τελευταίοι αγώνες με την εθνική Πολωνίας — τρίτη στους ολυμπιακούς του 1976 —που έληξαν υπέρ της γερμανικής ομάδας με 19 —16 στο Μόναχο και 29—19 στο Γκαίππινγκεν του ομόσπονδου κράτους της Βάδης — Βυρτεμβέργης. Οί ειδικοί αποδίδουν τη βελτίωση, αποδόσεως των Γερμανών χειροσφαιριστών κυρίως στην ίδρυση της μονομερούς Α΄ εθνικής κατηγορίας, γιατί οί περισσότεροι από τους 14 ομίλους έχουν εφαρμόσει εν τῷ μεταξύ το σύστημα καθημερινής προπονήσεως των μελών τους.

Η σύγχρονη γυναίκα μπορεί να βγεί από το "γκέττο,, της

Νά παύση ή εκμετάλλευση της βιολογικής διαφοράς

ΠΑΡΙΣΙ. Το πρόβλημα είναι παλαιό και το ερώτημα είχε τεθεί, κατά καιρούς, με διαφορετικό τρόπο, ώστε να δοθούν σ' αυτό και διαφορετικές απαντήσεις. Τώρα, όμως, αντιμετωπίζεται πιό ρεαλιστικά, πιό ορθόδοξα και επιστημονικά, σάν μία πραγματικότητα και όχι σάν προκατάληψη.

Το πρόβλημα και το ερώτημα για τό οποίο κάνουμε λόγο είναι ή γυναίκα. Αλήθεια, τί ακριβώς είναι ή γυναίκα;

Μιά φωτισμένη Γαλλίδα κοινωνιολόγος και συγγραφεύς, ή κυρία Εβελύν Συγερό, σε ένα νέο έργο της, προσπαθεί να βάλει τα πράγματα στη θέση τους και να αφαιρέσει από τη γυναίκα τό μύθο, για να την παρουσιάσει με την αληθινή μορφή της στή σημερινή κοινωνία.

—Ας αφήσουμε την βιολογική άποψη, ας παραβλέψουμε τον πόλεμο των δύο φύλων, την μυθολογία για την ανδρική υπεροχή, τη γυναίκα — θρύλο και μυστήριο και ας δούμε τα γεγονότα όπως πραγματικά είδα.

«ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑ»

Η Γαλλίδα κοινωνιολόγος αναφέρεται στις υπεύθυνες και επίσημες ερμηνείες για τη γυναίκα από βιολογική, ιατρική, ιστορική, κοινωνιολογική, ψυχολογική άποψη, για να υπογραμμίσει ότι ή μεγάλη, ή βασική αλλαγή οφείλεται στην βιολογία.

Η ίδια ή φύση επιβάλλει αυτή τη διαφοροποίηση, που αποτελεί και τό θεμέλιο της ανθρώπινης υπάρξεως. Αλλά αμέσως ύστερα αρχίζει ή μεγάλη αισχροκέρδεια.

Οργανώνεται, προπαγανδίζει και καθιερώνεται ή μεγάλη διαφορά των δύο φύλων, που θέλει τον άνδρα, ισχυρό και ανώτερο, τέλειο και πληρέστερο και τη γυναίκα ελλειπτική, περιορισμένη, αδύναμη, εξάρτημα του ισχυροῦ φύλου.

Δημιουργείται λοιπόν, μιά λατρεία για τό ισχυρό φύλο, που παίρνει διαστάσεις δραματικές μέχρι του σημείου να απορρίπτεται από τό ανδρόγυνο ή απόκτηση κοριτσιών, πού, άκόμη και αν γεννηθούν αποτελούν ένα βάρος, τό οποίο είναι καταδικασμένη ή οικογένεια να τό σηκώσει έως ότου μεγαλώσει ή κοπέλλα, πανδρευθεί και έγκαταλείψει τό σπίτι.

—Είμαστε θύματα μιᾶς άνόητης διακρίσεως μᾶς αντιδραστικῆς σκέψεως — λέει ή κοινωνιολόγος Συγερό — πού έδωσε επί αιῶνες περισσότερες ιδιότητες στούς άνδρες παρά στίς γυναῖκες και πού κατέδειξε ότι τό ανδρικό φύλο είναι τό ισχυρότερο και ανώτερο. Και χρειάσθηκε να περάσουν τόσα χρόνια, να έλθει ή σημερινή εποχή για να αποκαλυφθοῦν και να κατοχυρωθοῦν μερικές αλήθειες και να δείξουν επιστημονικά πλέον ότι ή γυναίκα είναι έξ ίσου τέλεια όν με τόν άνδρα και ότι έχει τίς αὐτές πνευματικές ικανότητες και δυνατότητες.

Συμπεραίνει ή κυρία Εβελύν Συγερό:

—Σήμερα, ξέρουμε ποιά είναι ή αλήθεια. Σήμερα ξέρουμε τί είναι γυναίκα και πρέπει γι' αυτό να καταρρίψουμε τούς μύθους και να δοῦμε την Γυναίκα — Γεγονός, πού είναι πραγματικά ισότιμη με τόν άνδρα.

"Ενα άλλο βιβλίο πού κυκλοφόρησε τώρα στη Γαλλία από την συγγραφέα Μισέλ Περέν άποτελεί μία καταδίκη τοῦ μισογυνισμοῦ και παρουσιάζει την διάκριση και την αδικία ανάμεσα στόν άνδρα και στή γυναίκα, με τά πιό μελανά χρώματα.

Τό νόημα τοῦ έργου της είναι ότι ή γυναίκα, σε όλη την διαδρομή της ιστορίας, υπήρξε τό κυνηγημένο φύλο, πού βασανίσθηκε και σφαγιάσθηκε, ταλαιπωρήθηκε και διώχθηκε μέ τήν καχυποψία ότι είχε τόν δαίμονα μέσα του.

— Σήμερα, γράφει ή κυρία Μισέλ Περέν, δέν σφαγιάζουν γυναῖκες, αλλά κάμουν σεξουαλικά έγκλήματα σε βάρος τους. Αλλά άκόμη και τώρα, θεωροῦν ότι γιά όλα φταίνε οί γυναῖκες, γιατί παρά την αναγνώριση ωρισμένων δικαιωμάτων, ή μεγάλη, ή βασική διάκριση εξακολουθεί να υπάρχει.

Η Γαλλίδα συγγραφεύς, συμπεραίνει ότι γιά τή γυναίκα μιά λύση υπάρχει να βγεί από τό γκέττο της: Η εργασία και ό αγώνας.

ΠΑΝΤΑ ΥΠΗΡΧΑΝ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ

Δὲν εἶναι ἀνατρεπτικὴ ἡ «ἐπανάσταση τῶν νέων»

Τί κάνουμε ἐμεῖς οἱ «παλιοὶ» γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουμε;

ΜΗΝΥΜΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΑΡΙΣΙ. (Ίδ. Ύπ.). Τί εἶναι τὸ λεγόμενο «χάσμα τῶν γενεῶν»; Μιὰ πραγματικότητα, ποὺ ἦρθε νὰ σφραγίσει τὸν «συντηρητισμὸ» τῶν παλιῶν καὶ τὴν «ἐπαναστατικότητα» τῶν νέων, ἢ μήπως πρόκειται ἁπλῶς γιὰ ἕνα εἶδος «λαϊκῆς κοινωνιολογίας», μιὰ πρόχειρη συνθηματολογία, ποὺ κατέκτησε σὰν «μόδα» τὸν σημερινὸ κόσμο; Διαφορὲς ἀντιλήψεων ἀνάμεσα στὶς παλιές γενιὲς καὶ στὶς καινούργιες, πάντα ὑπῆρχαν καὶ ποτὲ δὲν θὰ πάψουν νὰ ὑπάρχουν. Στὸ κάτω — κάτω, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ κύκλος τῆς ζωῆς.

«Θὰ λέγαμε ἀλλοίμονο —σημειώνει ὁ Βέλγος κοινωνιολόγος, Ζὺλ Ζυστὲν— ἂν τὰ γοῦστα τῶν νέων, ταίριαζαν μὲ ἐκεῖνα τῶν γέρων καὶ ἂν οἱ συνήθειες ποὺ εἶχαν οἱ παππούδες «στὴν ἐποχή τους» ἐξακολουθοῦν νὰ σαγηνεύουν καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια τους. Οἱ κοινωνίες ἐξελίσσονται μέ γοργὸ ρυθμὸ καὶ μάλιστα στὴν ἐποχή μας ὁ ρυθμὸς μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ταχύτατος. Θὰ μπορούσαμε νὰ ἰσοῦμε ὅτι οἱ συνθῆκες ζωῆς ἐναλλάσσονται μὲ τα χύτητα φωτός, γιὰ νὰ τονίσουμε, μ' αὐτὴ τὴν αὐθαίρετη παρομοίωση τὴν εἰκόνα τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε, καὶ νὰ παραγνωρισουμε τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὶς γενεὲς εἶναι σήμερα ὀξύτερες, περισσότερες, σημαντικότερες, ἀκόμη καὶ δραματικὲς σὲ πολλὲς περιπτώσεις.

Ναί, τὸ σημερινὸ «χάσμα γενεῶν» κατὰ τὴν ἄποψή μου ὑπάρχει ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι εἶναι ἄπειρα τὰ σημεῖα ποὺ ἀπαιτοῦν ἕνα εἶδος διακανονισμοῦ ἀνάμεσα στοὺς μεγαλύτερους καὶ στοὺς νεώτερους. Ἀλλὰ κυριολεκτικά, «χάσμα γενεῶν» δὲν ὑπάρχει, δὲν ὑπῆρξε ποτέ. Γιατὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ μιλᾶμε καὶ γιὰ χάσμα ἀνάμεσα στὶς ἴδιες χρονικὰ γενιές, δηλαδὴ σὲ ἀνθρώπους τῆς ἴδιας περίπου ἡλικίας. Γιατὶ αὐτὸ τὸ φαινόμενοο ἀκριβῶς παρατηρεῖται ἰδίως στὴν ἐποχή μας καὶ ἰδίως μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου: Ὑπάρχει ἡ μερίδα τῶν «συντηρητικῶν» νέων καὶ ὑπάρχει καὶ ἡ μερίδα τῶν «ἐπαναστημένων». Ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς κατηγορίες ἐκπηγάζουν πολλαπλές κατευθύνσεις καὶ νοοτροπίες, πολλὰ εἴδη δράσεως καὶ ἀκόμη περισσότερες «ἰδέες». Τελικά βλέπουμε ὅτι ἡ νεολαία, βρίσκεται σὲ σύγχυση».

Η «ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ»

Πολλοὶ κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες, ἀναλύουν κάθε τόσο τὸ «χάσμα, τῶν γενεῶν» παρουσιάζοντας ὁ καθένας τὶς ἀπόψεις του. Παράλληλα, ὁ τύπος δὲν ἔπαψε τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα αὐτό, προβάλλοντάς το τόσο πολύ, ὥστε νὰ τοῦ ἔχει δώσει ἴσως μεγαλύτερη «ἐμβέλεια» ἀπ' ὅση ἔχει στὴν πραγματικότητα. Βλέπουμε συχνὰ νὰ παρατηρεῖται μιὰ γενίκευση σὲ κάτι, ποὺ γίνεται μόνο ἀπὸ μιὰ ὁμάδα νέων.

Ὅσοι καλλιεργοῦν συστηματικὰ καὶ ὑπέρμετρα τὸ «χάσμα τῶν γενεῶν», ἀγνοοῦν ἠθελημένα καὶ συστηματικὰ τὶς δηλώσεις, τὶς πεποιθήσεις, τὶς δραστηριότητες, τῶν νέων π.χ. ποὺ δὲν πηγαίνουν στὸ πανεπιστήμιο καὶ ἄλλων ποὺ πηγαίνουν μὲν ἀλλὰ εἶναι «συντηρητικοί» καὶ δὲν παρασύρονται σὲ συνθήματα ὅπως: «ἐλεύθερα τὰ ναρκωτικά». Τὸ παράδειγμα αὐτό, μπορεῖ νὰ ἀναφερθεῖ σὲ μύριες περιπτώσεις καὶ νὰ δοῦμε τὸ πρόβλημα ἀπὸ ὅλες του τὶς πλευρές.

Ἀκοῦμε συχνά — κατὰ κόρον μάλιστα — στὴν ἐποχή μας ὅτι ἔχει πάψει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων γιὰ τὴν προσωπικὴ ἐπιτυχία, ὅτι τοὺς ἐνδιαφέρει ὁ μυστικισμὸς καὶ ἡ θεώρηση τοῦ κόσμου ἀπὸ σκοπιές ἀποκλειστικὰ πολιτικές, ὅτι δὲν εἶναι πιὰ ὀρθολογιστές, ἀλλὰ συμμαχοῦν μὲ τοὺς ὑποστηρικτὲς τοῦ αἰσθησιασμοῦ, καὶ τοῦ μυστικισμοῦ, συγχέοντας τὴ δημοκρατία μὲ τὴν «ἐπανάσταση».

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ

Ἀλήθεια, ὑπάρχει «σεξουαλικὴ ἐπανάσταση» στοὺς νέους; Ἡ φιλολογία πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἡ φαινομενολογία, ἡ εὐρύτατη ἐμπορία τῶν διαφόρων «πορνοπροϊόντων», τὰ ξεσπάσματα κατὰ περιοχὲς καὶ χρόνους μερικῶν ἐντυπωσιακῶν «σέξ—κινημάτων», ὁ κινηματογράφος μὲ τὴ βιομηχανία τῶν ταινιῶν σὲξ ἀκόμη ἡ «σέξ κουλτούρα» (ὅλα αὐτὰ πράγματα, ποὺ τὰ ὑποκινοῦν οἱ μεγάλοι καὶ ὄχι οἱ νέοι) ἔδωσαν στὴν κοινὴ γνώμη τὴν ἐντύπωση καὶ τὴν εἰκόνα μιᾶς διεφθαρμένης νεολαίας. Ἂν προσθέσετε καὶ τὴ διάδοση τῶν ναρκωτικῶν (ποὺ ἐπίσης γίνεται ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς νέους), ἔχετε ὁλοκληρωμένη τὴν εἰκόνα, τοῦ «αἴσχους τῆς σημερινῆς νεολαίας».

Μὰ εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικὴ εἰκόνα; Ἔχει κυριαρχήσει στοὺς νέους ἡ «σεξουαλικὴ ἐπανάσταση;». Τὰ ναρκωτικὰ εἶναι καθημερινὴ συνήθεια τῶν νέων; Ἂν ἐκ προοιμίου, δεχτοῦμε καταφατικὲς ἀπαντήσεις, τότε καταλήγουμε στὸ θλιβερὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ σημερινὴ γενεὰ βαδίζει ὁλοταχῶς στὸν ὄλεθρο. Γιατὶ τὸ χυδαῖο σέξ καὶ ἡ χρήση ναρκωτικῶν εἶναι ἡ ἀφετηρία μυρίων κακῶν ποὺ ἔπονται. Ἡ σεξουαλικὴ ἐπανάσταση ποὺ ἄρχισε πρὶν 15 περίπου χρόνια, δὲν ἔχει ὁλοκληρωθεῖ ἀκόμη. Ἀλλὰ εἶναι περισσότερο πλασματική, παρὰ πραγματική. Αὐτὸ ποὺ φαίνεται, δὲν εἶναιπάντα αὐτὸ ποὺφαίνεται.Μιὰ μελέτη τοῦ Ἰνστιτούτου σεξολογικῶν ἐρευνῶν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἰνδιάνας στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. σὲ συνδυασμὸ μέ ἀνάλογη ἔρευνα τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λυὼν στὴ Γαλλία, ἀπέδωσαν ἀποτελέσματα ποὺ χαρακτηρίζονται ἀπὸ αἰσιοδοξία. Ρωτήθηκαν πάνω ἀπὸ 3.000 φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες, ποὺ διαλέχτηκαν στὴν τύχη. Τὰ ἀποτελέσματα συγκρίθηκαν μὲ ἄλλη μελέτη ποὺ εἶχε γίνει πρὶν 20 χρόνια. Νὰ τὸ πόρισμα: «Ναί, ὑπάρχει τώρα αὐξημένη ἐλευθερία στὸ σέξ, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ μετάβολὴ συντελέσθηκε βαθμιαία. Ἐξακολουθεί νὰ ὑπάρχει οὐσιαστικὴ πίστη στὶς παραδοσιακὲς ἀρχές. Φοιτητὲς, ποὺ ἐπιδίδονται σήμερα συχνὰ στὸ σὲξ συμφωνοῦν, ὅτι ὑπάρχει γενικὰ μεγαλύτερη ἀνεκτικότητα πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Οἱ ἀντιλήψεις καὶ συνήθειες γύρω ἀπὸ τὸ σὲξ γίνονται ἐλοένα καὶ πιὸ φιλελεύθερες, μὲ ἀργά, ὅμως καὶ προσεκτικὰ βήματα».

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Στὸ θέμα τῶν ναρκωτικῶν τὰ πράγματα εἶναι κάπως ἔτσι: ὑπάρχει χωρὶς ἀντίρρηση μεγάλη διαφορὰ ἀνάμεσα στὶς γενεές. Σήμερα, ἐνῶ Σύσκολα βρίσκεις ἄνθρωπο πάνω ἀπὸ τὰ 30, ποὺ νὰ ἔχει δοκιμάσει μαριχουάνα, εὔκολα βρίσκεις νέο, ποὺ νὰ τὴν ἔχει δοκιμάσει.

Κι' ὅμως τὰ 60% περίπου — αἰσιόδοξο ποσοστὸ — τῶν νέων, δὲν ἔχουν δοκιμάσει μαριχουάνα ἢ ἄλλα ναρκωτικό. Ἀντίθετα, χρήση ναρκωτικῶν καὶ μάλιστα σὲ εὐρύτατο φάσμα, γίνεται ἀπὸ τοὺς μεγάλους.

Εἰδικὰ γιὰ τὴ μαριχουάνα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦν μερικὰ πράγματα ποὺ οἱ Εὐρωπαῖοι — καὶ ἰδίως οἱ πιὸ μικρὲς χῶρες — τὸ ἀγνοοῦν. Ἡ μαριχουάνα, καθὼς τελευταῖα γίνεται ὁλο καὶ πιὸ γνωστή, δὲν ἀποτελεῖ πιὰ γιὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς σύμβολο ἀποξένωσης. Πρὶν λίγα χρόνια, ὅποιος φοιτητὴς ἔπαιρνε μαριχουάνα, ἐθεωρεῖτο κατὰ τεκμήριο καί..... ἀριστερός. Σήμερα ὅμως, οἱ Ἀμερικανοὶ συμφιλιώθηκαν μὲ τὴν ἰδέα ὅτι τὸ κάπνισμα τῆς μαριχουάνας δὲν εἶναι..... πολιτικῆς σημασίας καὶ ἔχουν ἀποδεχτεῖ τὴ χρήση της. Ἔτσι, ἡ μαριχουάνα ἔπαψε πιὰ νὰ δημιουργεῖ «χάσμα» ἀνάμεσα στὶς γενεὲς, ἀφοῦ οἱ μεγαλύτεροι ἀποδέχονται τὴ χρήση της ἀπὸ τοὺς νέους.

Οἱ μεγάλοι κάνουνε ἀρκετὰ λάθη ὅταν πρόκειται νὰ κρίνουν τοὺς νέους, ὅπως βέβαια καὶ οἱ νέοι κάνουν ἐπίσης λάθη, ὅταν ρίχνουν τὸ βλέμμα τους πίσω, στὸ «παρελθὸν» ποὺ ἀντιπροσωπεύει γι' αὐτοὺς ἡ περασμένη γενεά. Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ λάθη εἶναι ἀνθρώπινα καὶ φυσιολογικὰ καὶ ἀναπόφευκτα μέσα στὴν κοινωνία, ποὺ ζοῦμε.

Ἐκεῖνο, ποὺ χθὲς ἦταν τὸ «ἰδανικὸ» γιὰ τὸν νέο τῆς ἐποχῆς σήμερα εἶναι ἀπορριπτέο γιὰ τὸν νέο τῆς τωρινῆς ἐποχῆς. Ἀπὸ τὴ μόδα μέχρι τὴν πολιτικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἔρευνα μέχρι τὰ «κόμικς», ἡ ἀμφισβήτηση εἶναι πάντοτε παροῦσα καὶ πολλὲς φορὲς δὲν εἶναι κἀν οἱ νέοι αὐτοί, ποὺ ρίχνουν τὸ μεγαλύτερο βάρος γιὰ τὴν «ἀλλαγὴ» ἀλλὰ ἡ «πρωτοπορία» τους, ποὺ συχνὰ τὴν ἀποτελοῦν πιὸ ἡλικιωμένοι, πιὸ «μεστωμένοι» πνευματικὰ ἄνθρωποι — οἱ ὁδηγοί, τὰ πρότυπα κάθε ἐποχῆς. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι λάθος — ποὺ τὸ κάνουν ὅσοι ἄλλοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰ θέματα αὐτὰ — νὰ λέμε ὅτι κάθε ἀλλαγὴ σὲ ἰδέες ἢ συνήθειες, προέρχεται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς νεολαίας.

Ἐρευνητὲς τῶν θεμάτων τῆς νεολαίας, τονίζουν:

Πολλοὶ ἐμπειογνώμονες κάνουν διάφορες συζητήσεις πάνω στοὺς νέους. Οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς εἰδικοὺς, εἶναι ἄνθρωποι, ποὺ διαστρεβλώνουν τὴν πραγματικότητα, γιατὶ καταπιάνονται μὲ ζητήματα καὶ ὁμάδες νέων, ποὺ δὲν εἶναι «εἰδικότητά τους». Μιλᾶνε γιὰ τοὺς ναρκομανεῖς νέους, ἢ γιὰ τοὺς χίππυς, ἢ γιὰ ὅσους ἔχουν διαπράξει ἀδίκημα, ἢ ἔχουν ἐγκαταλείψει τὰ σπίτια τους, ἢ θεωροῦνται κοινωνικὰ ἀπόβλητα, ἢ εἶναι οἱ πιὸ ἔξυπνοι καὶ μαρφωμένοι νέοι τῆς ἀνώτερης μεσαίας τάξης, ποὺ «ἐπαναστατοῦν». Αὐτὲς λοιπὸν οἱ συζητήσεις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ κακὸ κουτσομπολιό. Τὰ παραδείγματα, ποὺ ἐξετάζονται εἶναι πάντα νέοι ἀπὸ τὸν περίγυρό τους, συγγενικὰ πρόσωπα, παιδιὰ φίλων ἢ γνωστῶν, γενικὰ πρόκειται γιὰ μιὰ «αὐτοπροβολὴ» τῆς ἀνώτερης μεσαίας τάξης. Καὶ φυσικά, ἡ εἰκόνα, ποὺ ἀποκομίζει ὅποιος τοὺς ἀκούει, εἶναι ψεύτικη. Γιατὶ αὐτὸ τὸ «χάσμα γενεῶν», ποὺ ἐμφανίζουν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μεμονωμένες «κλινικὲς περιπτώσεις» νέων.

Ἀλλὰ τουλάχιστον στὴν Ἀμερική, αὐτὸ ποὺ ξέρουν ἐκεῖ πέρα καλὰ οἱ «εἰδικοί», εἶναι ὅτι ὑπάρχει μιὰ «ἐκρηκτικὴ» ὁμάδα, δυσαρεστημένης νεολαίας, ποὺ ἁπλώνεται ἀπὸ τὴν ἀνώτερη μεσαία τάξη μέχρι τὰ πιὸ λαϊκὰ στρώματα. Αὐτοὶ εἶναι οἱ νέοι ποὺ ὑποτίθεται ἔχουν πολλὰ καὶ τεράστια προβλήματα — γιατὶ ὅμως οἱ συντηρητικότεροι νέοι δὲν τὰ ἔχουν; — τριγυρίζουν ντυμένοι φανταχτερά, εἶναι οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ παρόντος κατεστημένου καὶ οἱ δημιουργοὶ τοῦ μέλλοντος». Ἡ δυσαρέσκειά τους, καὶ ἡ δημιουργικότητά τους — λένε οἱ ἐμπειογνώμονες — ἀποτελοῦν καθοριστικὰ στοιχεῖα τῆς νέας μορφῆς, ποὺ ἀποκτᾶ τὸ κοινωνικό μας σύστημα. Κι' ἀνάλογα μὲ τὴ φαντασία τοῦ καθενός, αὐτὴ ἡ μορφὴ παίρνει ἐφιαλτικὸ ἢ ἀγγελικὸ χαρακτήρα.

Δύσκολη ἡ ζωὴ χωρίς... τηλεόραση γιὰ τ' ἀμερικανάκια

ΠΕΙΡΑΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μιὰ ὁμάδα μαθητῶν ἀπὸ τὸ Σάουθγουϊκ τῆς Μασσαχουσέττης, ἀπέδειξαν ὅτι μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς τὴν τηλεόραση, τουλάχιστον γιὰ μιὰ βδομάδα. Οἱ μαθητὲς ποὺ προσφέρθηκαν ἐθελοντικὰ νὰ «ἀποκηρύξουν» τὴ μικρὴ ὀθόνη, στὰ πλαίσια ἑνὸς πειράματος ποὺ ἔκανε τὸ σχολεῖο τους, ἀντιμετώπισαν μεγάλες δυσκολίες νὰ καλύψουν τὸ κενό, ποὺ δημιούργησε ἡ ἀπομάκρυνση τῆς τηλεοράσεως ἀπὸ τὴ ζωή τους.

Τὰ 10χρονα αὐτὰ παιδιὰ ἐκδήλωσαν τὰ ἴδια συμπτώματα ἀντιδράσεως ποὺ παρουσίασαν καὶ οἱ ἐνήλικες, ποὺ δέχτηκαν νὰ πάρουν μέρος σὲ πρόσφατα παρόμοια πειράματα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ὅλα τὰ παιδιὰ παραπονιόταν στοὺς γονεῖς τους ὅτι δὲν ἤξεραν πῶς νὰ καλύψουν τὶς ἐλεύθερες ὧρες τους καὶ ἔλεγαν ὅτι ὅλη τὴν ἑβδομάδα ποὺ κράτησε τὸ πείραμα, ἔνοιωθαν ἀπελπισμένα.

Γιὰ νὰ καλύψουν τὸ κενό, οἱ δεκάχρονοι μαθητὲς ἄρχισαν νὰ ἀνακαλύπτουν σιγά—σιγὰ τὸ διάβασμα, τὰ διάφορα ἐπιτραπέζια παιχνίδι, τὸ ραδιόφωνο. Ἄλλοι στράφηκαν σὲ ἄλλες ἀπασχολίες, ὅπως π.χ. ἡ ζωγραφική.

Τέτοια πειράματα ἀντανακλοῦν, ὅπως εἶναι φυσικό, τὴν ὁλοένα αὐξανόμενη ἀνησυχία τῶν γονιῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν, γιὰ τὶς πιθανὲς βλαβερὲς συνέπειες τῆς ὑπερβολικῆς παρακολουθήσεως τηλεοράσεως στὰ παιδιά. Σύμφωνα μὲ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, βγαίνει τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ παιδιὰ τῆς προσχολικῆς ἡλικίας ἀπασχολοῦν τὸ ἕνα τρίτο τῆς ἡμέρας τους, παρακολουθώντας τηλεόραση.

Τὸ μέσο παιδὶ τῶν 10 χρόνων ξοδεύει περισσότερες ὧρες τὴν βδομάδα, καρφωμένο μπροστὰ στὴν τηλεόραση, ἀπ' ὅτι στὸ σχολεῖο του. Τὰ 25ο)ο τῶν παιδιῶν τῆς προσχολικῆς ἡλικίας, παρακολουθοῦν τηλεόραση μέχρι τὶς 11 τὸ βράδυ!

ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Ἡ εὐθύνη ἀνήκει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στοὺς γονεῖς, ὄχι μόνο νὰ περιορίσουν τὶς ὧρες ποὺ τὰ παιδιὰ τους παρακολουθοῦν τηλεόραση, ἀλλὰ καὶ νὰ βροῦν ἄλλες ἐναλλακτικὲς λύσεις καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ τους καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους. Ἡ προσπάθεια εἶναι δύσκολη καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴν γενιὰ τῶν γονέων, ποὺ μεγάλωσαν καὶ γαλουχήθηκαν μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἡ παρακολούθηση τῆς τηλεοράσεως εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ καλύπτουν τὶς ἐλεύθερες ὧρες τους. Γιατί, οἱ γονεῖς αὐτοὶ ἔχουν ἐξοστρακίσει τὸ διάβασμα ἢ κάποια ἄλλη ἀσχολία, ποὺ μπορεῖ ἐποικοδομητικὰ νὰ καλύψει τὸν ἐλεύθερο χρόνο τους.

Ἡ ὑπερβολικὴ παρακολούθηση τηλεοράσεως ἔχει καταστρεπτικὲς συνέπειες γιὰ τὰ παιδιά, γιατὶ τοὺς «κλέβει» τὸ χρόνο ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ διαθέσουν σὲ ἄλλες, περισσότερο δημιουργικὲς ἀσχολίες. Περιορίζει τὰ ὅρια τῆς φαντασίας τους καὶ τὰ μετατρέπει σὲ παθητικοὺς παρατηρητές.

Ἐνῶ αὐξάνονται οἱ πιέσεις, γιὰ νὰ περιορισταῦν στὴν τηλεόραση τὰ προγράμματα καὶ οἱ ταινίες βίας, οἱ γονεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἐπωμίζονται τὴν εὐθύνη νὰ διαλέγουν τὰ προγράμματα ποὺ θὰ παρακολουθοῦν τὰ παιδιά τους. Ὁρισμένοι παιδαγωγοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ παρακολούθηση τῆς τηλεοράσεως, μπορεῖ νὰ μετατραπεῖ σέ διδακτικὴ ἐμπειρία, ἰδίως ὅταν παιδιὰ καὶ γονεῖς βλέπουν μαζὶ τηλεόραση καὶ συζητοῦν τὰ διαδραμα τιζόμενα στὴν μικρὴ ὀθόνη. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ διαλέγουν τὶς ἐκπομπές ἐκεῖνες, ποὺ ἐξάρουν ὁρισμένες κοινὰ ἀποδεκτὲς ἀξίες. Ἂν ἕνα πρόγραμμα δὲν συμβιβάζεται μὲ τὶς ἀρχὲς ποὺ μία οἰκογένεια θέλει νὰ μεταβιβάσει στὰ παιδιά της, τότε οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἀπαγορεύσουν μὲ κάποιο τρόπο τὴν παρακολούθησή του ἀπὸ τὰ παιδιά του.

Ὀργανώσεις ὅπως ἡ «Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν παιδικὴ τηλεόραση» ἢ ἡ «Ἕνωση Γονέων καὶ Διδασκάλων» αὐξάνουν τὶς πιέσεις τους πρὸς τὴν κυβέρνηση καὶ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν τηλεοπτικῶν δικτύων, νὰ ἀνεβάσουν τὴν ποιότητα τῶν προγραμμάτων τῆς τηλεοράσεως καὶ νὰ μειώσουν τὰ διαφημιστικὰ φίλμ ἀπὸ τὶς εἰδικὲς γιὰ παιδιὰ ἐκπομπές. Ἀλλά, ἡ ἀνταπόκριση τῶν ὑπευθύνων τῆς τηλεοράσεως στὶς ἀπαιτήσεις τῶν γονιῶν, δὲν μειώνει τὴν εὐθύνη τῶν τελευταίων στὸ νὰ ἐπιβάλουν στὰ παιδιά τους ἕνα ἰσορροπημένο καὶ περιορισμένο «ὡράριο» παρακολουθήσεως, τῶν τηλεοπτικῶν προγραμμάτων.

Φορητός δοκιμαστής μηχανῶν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἕνας φορητὸς διαγνωστικὸς δοκιμαστὴς μηχανῶν ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ σὲ μηχανὲς πέντε κυλίνδρων καὶ δύο διαδρομῶν σὲ περιστρεφικὲς μηχανὲς καὶ σὲ ὅλες τὶς ἄλλες συνηθισμένες μηχανὲς κατασκευάστηκε ἀπὸ μιὰ Βρεταννικὴ ἑταιρεία. Γνωστὴ μὲ τὴν ὀνομασία Κρύπτον 54 ἡ συσκευὴ αὐτὴ εἶναι συμπαγὴς καὶ μπορεῖ νὰ διατεθῆ καὶ μὲ τὸ δικό της τρόλλεϋ. Λειτουργεῖ μὲ μπαταρία καὶ παρέχει στὸν χειριστὴ τὴν εὐκολία νὰ κάνη ἀκριβεῖς ρυθμίσεις ἀναφλέξεως στὶς μηχανὲς εἴτε γιὰ πειραματικὸ συντονισμὸ ἢ μετὰ τὴν ἐργασία ἐπιδιορθώσεως. Ἡ δοκιμὴ γίνεται μὲ ταχύτητα χάρις σὲ μιὰ λεβίδα ὑψηλῆς τάσεως καὶ ἔτσι ἡ ἀξιοπιστία τῶν ὑφισταμένων συνδέσεων εἶναι περιττή. Φυγοκεντρικοὶ καὶ ἄλλοι μηχανισμοὶ μποροῦν νὰ δοκιμασθοῦν ἀνάλογα μὲ τὶς προδιαγραφὲς τῶν κατασκευαστῶν. Ἕνα διπλῆς κλίμακος ταχύμετρο διευκολύνει τ